...సక శతకము

...కేశవిరచితము.

శ్రీరస్తు

విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా

నేటికి సుమారు రెండువందల సంవత్సరములకు పూర్వుడగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1 బుధమనోల్లాస శతకము 2 రామాజానకీనాయకా అను శతకము 3 మాటురివాస శతకము 4 మాటురి చన్నకేశవశతకము 5 రాయపట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకములనురచియించిరి) యీశతకములు కేవల భక్తిరస ప్రాధాన్యముగా తేట తెలుగున యొప్పారుచున్నయవి వీటిని మాపెద్దలు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంత శైథిల్యమొందుటయు నక్కడక్కడ పదిసూత్రిలోపములు జరుగుటచే తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమాన్ శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని, యీ పుస్తకముల పరిశోధించిన శ్రీమాన్ కోరాండబట్టురు వెంకట కృష్ణమాచార్యులవారికని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి లక్ష్మీనృసింహరావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటురివాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

శ్రీరస్తు

జానకీ నాయక శతకము

శా॥ శ్రీరామా రవివంశజా రఘుపతీ సీతేశ శ్రీరాఘవా।
తారేశాయుతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా।
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా।
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా

శా॥ రామా! రామ! కృపాసముద్ర రఘువీరా! ధారుణీవ
ల్లభా! సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
ఘవా! శ్రీమాటూరిపురీశ కృష్ణ! కమలాచిత్తాబ్జభృం
గంబయి! మ్మా మా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా ౨

మ॥ నినువర్ణింపఁగ నెంతవాఁడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే।
ననిశంబున్నతభక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృపం జూప
వే। నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడన్ బ
ద్యముల్। మనసొప్పన్ రచియించి నీ కిడుదు రామా
జానకీనాయకా ౩

మ॥ చదువుల్మిక్కిలి నేర్వలేదు జపముల్ సల్పంగ నేనేర నీ।
పదపద్మంబులు నమ్మినాఁడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా।
రదమౌనిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు న। మ్మదముంబొందుచు నన్ను గావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా ౪

మ కరినింద్రోచినభంగి నింద్రతనయుం గన్గొన్నచందంబు
నన్ । మఱియాద్రౌపదిగాచురీతి ధ్రువు సన్మానించుభా
వంబునన్ । గుఱిగా భీష్మునిజూచుపోలిక ననుం గూడం
గృపంజూడవే। మరియాదల్లనకుండ భక్తునెడ రామా జా
నకీనాయకా ౫

మ సిరులన్ నమ్మఁగలేదు, భూమిపతులన్ సేవింపబోలేదు
ని । న్నెఱుగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగావ
చ్చినన్ । మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నున్
నమ్మి నీనామసం స్మరణన్ జేసెద గావవే దయను
రామా జానకీనాయకా ౬

మ మదిలో నిన్నుదలంచియున్ శరణనన్ మన్నించుచం
దంబులున్ । విదితంబై బహుశాస్త్రముల్దెలుపఁగా వే
మాఱునిన్వేఁడినన్ । సదయత్వంబున బ్రోవవేమియుఁక
దోసం బెంతయుం జేసినన్ మదిలో నీవనినమ్మియుం
టిఁగద రామా జానకీనాయకా ౭

మ కరుణన్ గావవదేమి భక్తుని యెడన్ కౌటిల్యమింతేటికిన్।
శరణన్నంతనె శత్రుసోదరున కాచంద్రార్కమౌనట్టి
యూ । వర మేలాగున నిచ్చితో, కపటక్రవ్యాదేశునె
ట్లోమితో మఱవుల్ నాయెడగల్గెనా యిప్పుడు రామా
జానకినాయకా ౮

నినునేఁగొల్చెదనంటి నీచరణముల్ నేనమ్మినానంటి నా।
విన యోక్తుల్వినుమంటి దోషముల నుద్వేగమాపుమంటిన్
వరం । బనిశంబీమనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యునే

పింప నా మనముం బాయక నిల్వుమంటి గద రామా
జానకీనాయకా ౯

మ. మఱువంబోకు పరాకుగాకు పరమిమ్మా నాకు నే దైవ
ము। సరిగా రెన్నఁగ లేకు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁ బోబోకు
నా మొఱయాలించుట గొప్పనీకు, నదియే మోయంటి
వానాఁడు నీ। మఱియాదల్పనకుండనుండుఁ గద రామా
జానకీనాయకా ౧౦

మ. మిము నేనమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను ప్ర
హ్లాదునిన్। విమలాత్ముండగు నవ్విభీషణుని దేవేంద్రా
త్మజున్ ద్రౌపదిన్। ప్రమదంబిచ్చుచుఁ బ్రోచినట్లు నను
సంభావింపు కారుణ్యతన్। మమకారంబులు వాసి గొ
ల్చెదను రామా జానకీనాయకా ౧౧

మ. అహిశయ్యం బవళించుచున్ గరుడవాహారూఢి చే నొప్పు
చున్। దహనజ్వాలల మించు చక్రమర చేతన్ బట్టి దై
త్యాళిన్। బహుభంగిన్, దునుమాడి సర్వజగముల్
బాలింతువే వేళ నీ। మహిమంబుం గొనియాడ నావశమె
రామా జానకీనాయకా ౧౨

—* దశావతారములు *—

మ. నిగమంబుల్గొనిపోవు సోమకునితో నీవంబుధిన్ జొచ్చి స
త్వగతిన్ వానివధించి వేదచయముల్ వాణీశు కిప్పింప
వే। పగ సాధించి, మహాత్మ యచ్యుత పరబ్రహ్మంబవై
నట్టి నీ। దగు మీనాకృతి కేను, మ్రొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా ౧౩

శా॥ దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంధర ।
గ్రావంబు, న్వెకలించి పాలకడలిన్ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చి
నన్ । భావంబుల్చెడి లోకముల్ భయపడన్ బాలించి
కూర్మంబవై । మావత్సస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
జానకీనాయకా ౧౪

మ॥ కనకాక్షుండు వరప్రభావపటిమన్ గర్వాంధుడై భూమి
తాఁ । గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడున్, క్రోడ
స్వరూపంబునన్ దనుజాధీశునిద్రుంచి యొప్పటిగతిన్
ధాత్రిన్ దగన్ నిల్పవే । మనుజాహారకులాటవీదహన
రామా జానకీనాయకా ౧౫

శా॥ నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మంబొంచు నత్యు
గ్రతన్ । కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశిపున్ ఖండించి
శాంతుండవై హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములునిన్నా
త్మన్ ప్రశంసింపఁగా । మఱి ప్రహ్లాదుని గాచి తీవెకద
రామా జానకీనాయకా ౧౬

మ॥ మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచున్ మాధుర్యవాక్యం
బులం । దరికిన్ మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలిన్ దా
నంబు మూడడ్గులున్ । బరగన్వేఁడి గ్రహించిభూమి నభ
ముల్ పాదద్వయింగప్పి క్ర । మ్మర పాదంబున దైత్యు
ద్రొక్కితివి రామా జానకీనాయకా ౧౭

మ॥ జనకున్ జంపిన కోపవహ్ని దనరన్ శశ్వత్కుఠారంబుచే
జనలోకేశుల నిర్వదొక్కతడవల్ సంధించి వేవేగమే ।
యనిలో రూపులు మాం కశ్యపునకున్ జ్యాదానమున్

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిండలంతు రామా
జానకీనాయకా ౧౮

ఉ. మొదటం దాటకఁద్రుంచి మౌనిసవనంబుం గాచి గౌరీశు
వి। ల్లదియంతన్ దునుమాడి భూసుతవివాహంబాచు
పిత్రాజ్ఞచే। ముదమొప్ప న్వనభూమికేగి జగములోన్మోదింప
గా రావణున్ । మదిలో భీతిలఁగూల్చవే ధరణి రామా
జానకీనాయకా ౧౯

మ. బలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఱు దైత్యే
శులం దలన్ ద్రుంచి ప్రతాపమొప్పఖలు సందండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగ సల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాటుగా నిల్పి ని । ర్మలకీర్తిన్ విలసిల్లితీవెకద రామా
జానకీనాయకా ౨౦

మ. పురముల్మూఁడు జయింపఁగాఁ దలఁచియున్ బుద్ధుండవై
నేర్పుతోఁ। బురకాంతల్ వ్రతభంగమౌనటుల సంబోధింప
గౌరీశుడున్ । శరవహ్నిం దహియింపఁ డాపురములన్
సర్వాత్మ నీమాయ నీ । మరుఁగెవ్వండెఱుఁగంగశక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా ౨౧

మ. కలివేళన్ నృపులందఱుంగుమతులై గర్వాంధులై తుచ్ఛు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరఁగుచున్ గౌటిల్యతన్
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యన్ జనియించి వారి నవుడున్
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబు ల్విడఁగొట్టి నిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా ౨౨

శా. శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండ సత్యవ్రతా
నీసాటెవ్వరు లేరటంచు మదిలో నిక్కంబుగా నమ్మితిన్

నే సేవించెద నీపదాబ్జయుగళిన్ వేమారు నెల్లప్పుడున్ మా
సామీ నన్ను బ్రోవ నీకె కొఱ రామా జానకీనాయకా ౧౩

శా నే నీదాసుడ నంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటిం జుమీ
మీనామం బుతలంచెనంటి దయతో మేలీయవే యంటి ని
న్నే నాబుద్ధిని నమ్మియుంటి కృపకున్ నీకన్న లేకంటి
యో మాధా నను నేలుమంటగద రామా జానకీ
నాయకా ౧౪

మ కరుణాసింధుడ వంచ్రు నిన్ను నది నిక్కంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబుల్ మదిఁ జేర్చి వేడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
మ్మున్ । బూరయన్ జేయ వికేమి చేయువిలయున్ [illegible]
త్మ నే నెవ్వానిన్ మరవ న్నీపదపద్మముల్మదిని రామా
జానకీనాయకా ౧౫

శా మిమ్మేన్నంగ వశంబె ధాతకయినన్ మీపాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మిం బుట్టియు లోకపావనియనన్ నీపుత్రి గంగా
నదిన్ । నమ్మోదంబున దా తరింప హరుడున్ వక్త్రం
దలం దాల్చెడే మమ్మున్ బ్రోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా ౧౬

మ శితికంఠుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తిన్ జపియించువారిం మహానందంబు శోభిల్లు న ।
ద్గతికిన్ మూలమటంచు గౌరికని మంత్రం బంతయుం జెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యమున్ దలతు రామా జానకీ
నాయకా ౧౭

శా రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణన్ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకీప్రాణనాధ రఘువీరా నీవె నాదిక్కురా

రారా నీదయకే నుపాత్రుడనురా రావయ్య నన్నోవగా।
మారాకార సహస్రశీర్ష కృప రామా జానకీనాయకా

మ హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములు నిన్నాత్మన్ని రూపింప
లే। కెరుగంజాలక చిత్ప్రకాశుడవు లోకేశుండవంచున్
నమ। సత్కరణంబుల్దగ జేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవం
చు ని। న్మది నేభంగిని గానగావశమె రామా జానకీ
నాయకా ౨౯

శా॥ గౌరీనాయక చాపఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంత
కా। పారావార విహారశత్రుభయదా పాపఘ్న భక్తప్రియా
వీరాగ్రేసర రాఘవేశ హరి గోవిందా నను్ గావవే।
మారెన్నంగను లేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా

మ బలగర్వాంధుని దానశీలుని బలిన్ బంధింపవే పొట్టివై
బలిమిన్ జంపవె రాజులన్ పరశుచే పారుండవై యుగ్ర
తన్ ఖలుడౌరావణుద్రుంపవే, యవనిజాకాంతుడవై
దేవ ని। ర్మలకీర్తుల్ప్రభవింప జేసితివి రామా జానకీనా
యకా ౩౦

మ పరమాంసాశనసంఘము ల్దివిజులన్ దండించిదుష్టాత్ము
లై। పరగన్ వారిని బల్మిచే దునుముచున్ పద్మాక్ష
దేవావళిం। గరుణంబ్రోచితివీవెకావె సుగుణా కారు
ణ్యవారాశినీ। మరుగుంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామా
జానకీనాయకా ౩౧

శా ఓ నీదాసుడ నీవునాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని।
న్నే నాయాత్మదలంచువాడనిక నానేరంబులెన్నేనియున్

గాన వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా! భవత్సేవనే మా
నన్నష్టములెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా 33

మ స్థిరబుద్ధిన్ నినునాశ్రయించి యెపుడున్ చిన్మాపసర్వేశ
యీశ్వర నారాయణ యిందిరారమణ దేవాభక్త
సంరక్షణా! పరమాత్మా మునికోటిపూజిత పరబ్రహ్మం
బవంచున్ మదిన్ స్మరణల్ సల్పెదయిమ్ముసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా ౩౪

శా శ్రీరామా రఘురామరామయని సేవింతునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవేప్రసన్నుండవై!
రారాయేమిభయంబురా యనుచు ధారాళంబుగా బల్క
వేమారుంజెప్పక నిన్నుఁజేరెదను రామాజానకీనాయకా॥

మ పదునాల్గా భువనంబులున్ సుఖరతిం బాటిల్లనిబాజిలో
మొదలన్ నీవుధరించికా చెదవు స్వామీ నీకు దాసుండనీ!
బదులేలేరని భక్తిపీవె యనుచుం భక్తన్ మృదంగధ్వనిన్
మదమాతంగము నెక్కిసాటెదను రామా జానకీ యకా

మ గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగుష్టంబులున్
గన్నులుం! బొరయం ప్రమొక్కమనంగవచ్చు శిరముల్
బూజించి మాకానకల్! దిలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మన్ నిన్ను నీమాయ నీ! మరుగు ల్గానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా ౩౭

మ సతతంబున్ ఘనవిద్యలున్ జదువుచున్ శాస్త్రంబులుం
జూచుచున్! ప్రతిపాదించుచు తత్త్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం! చితిగుంచున్ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనేకానిదా। మతినిర్జించిన సౌఖ్యముల్గనరు రామా
జానకీనాయకా ౩౮

మ. పరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు పద్యంబు
లన్ । దరుచైతప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్ననన్ । మరయంచున్ దపమాచరింపు యెరుకన్
మన్నించి మేలియ్యవా । మరువన్ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా ౩౯

మ. శ్రీకంఠుం డరచేతిపుస్తకవిడిచెన్ శ్రీదేవిభిక్షంబిడన్
శ్రీకంఠుండుమహేశ్వరాఖ్యదనరెన్ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకంఠుండు దహించె యాత్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపునన్ । మా కింకేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా ౪౦

మ. ఘనతన్ జెందిరి నీదునామపరనన్ గౌరీశ వాణీశులున్।
మునులున్ తారకనామజప్యమున నిన్నున్ నీపదాబ్జంబు
లున్ గనియుత్కృష్టమహాత్ములైరి నిను వేడన్ గొల్చి
నన్ పాపము । ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా ౪౧

మ. కదలన్ బోకన వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మె
ర్పడన్ । తుదిముట్టన్నుతియింపలేక నిగిడెన్ దోషఘ్ను
నిన్నింక నా । సుదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నే మం
దుండ నజ్ఞానుడన్ । మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరణు
రామా జానకినాయకా ౪౨

మ. పగనైనన్ వగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ।
దగునామంబు దలంచువారికి యధార్థంబైన పుణ్యంబు

లుం నిగమస్తుత్య లభించు నన్ను వసుకుల్ నిర్ణయింబడె
ల్లన్న న । మ్మగపుంటాశ్రమప్రోచినట్లరయ రామా జా
నకీనాయకా ౪౩

మ జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంత్రాసవి
చ్ఛేదనా నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ వరదా ని
త్యానంద లోకేశ శ్రీ గుణతాచిత్రసరోజభృంగమధుదై
త్యాంధ్వంస సర్వేశ్వరా। మయముత్రీధవ కంఠనిర్ధళా రామా
జానకీనాయకా ౪౪

మ చననె నా మొఱ యాలకించక వృథా జాడ్యంబునం జేయ
గా। వినుమీ భక్తుల క్షోటివాడ వగుదుర్ వేరున్నదే నా
యెడన్ । అనఘా నన్నుతరింపజేయు మిక నీ కాత్మం
డ దాసుండనై మనుచున్ నిన్ను స్మరించుచుండెదను
రామా జానకీనాయకా ౪౫

శా స్వామీ నీవు పరాకుగాక వినుమీ స్వాంతంబునం జల్లి
గా । నామాటల్ భవదీయదాసుడనగాన్ శ్రీవ దై
దేవ దే। నా మాతాయక నిన్నె నమ్మితిని నీవాడనై నన్నుం
గాచి యి మ్మామోక్షంబు మదీయ వాంఛయిదె
రామా ౪౬

మ మదిలో నిన్ను దలంచి వేడుకొని యేమంటిం దయాసా
గరా । విదురుండాడిన భంగి నెనడిగితిన్ వేడ్కన్ వరం
బిచ్చుటల్ । యిదినీకున్ సహజంబుకాదె దయతో యి
ష్టంబుల దీర్చి నా । మదికిన్ సంతసమంద జేయగదె
రామా జానకీనాయకా ౪౭

మ శరినీకేమిటియుండెనా చెపుమా ఘంటాశ్రవుండేమ
నే। శరతల్పుండగు భీష్ముడేమియొసఁగెన్ సద్భక్తియున్
దప్పనీ। శరణంజొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియో
నీకు నీమరుగుల్ నీవలపక్షము దెలిసె రామా జానకీ

శా॥ నీరూపంబుఁ గాంప శక్యమగునే నీపాదపద్మంబులున్।
జేరన్ రాయి యహల్యయయ్యెఁబృథివిన్ సీతేశనీ మోహ
నా। కారంబీయెడనాకుజూపగదనే కాకుత్స్థవంశోద్భవా।
మారాకారయటంచుగొల్చెదను రామా జానకీనాయకా

శా నీపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచెదన్ నీకీర్తనల్ పాడెదన్
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకున్ మ్రొక్కెదన్
భక్తితో। నీపేరం బసచేయుచున్ గరములన్ నిన్నింక
బూజించెదన్। భూపాలం గరుణింపవేమెపుడు రామా ౫౦

మ జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనై
ఘనసంసారపయోధిలోమునిగి కాంక్షల్మిక్కిలై మూ
ఢతన్। నినునెంతైనదలంపలేని నరుడన్, నీచస్వభావుండ
నై। మనుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా ౫౧

మ హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగధాధారాహిపర్యంక
యీ। శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ నా
రాయణా। మురలోకేశ జనార్దనా భవహరా మౌనీంద్ర
సంసేవితా। మరుపెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా ౫౨

మ వృథగాజేయకు నాదుమొఱ్ఱవిను నిన్వేడన్ పరాకా ద
యా। నిధివంచున్ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిట్లేచగా

న్నాయమా। విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే। మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుడ రామా ౨౩

మ బలిపాత్రాశముకంటద్రాక్షన భవత్పాదంబురాకుండెనో।
అలపాషాణముమీది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ।
విలసత్పాదములేఁజూపవయ నీవేదిక్కనాకంటి ను।
మ్మలికఁబెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా ౨౪

మ నిను బ్రహ్మాదు లెరుంగలేరనినచో నేనెంతవాఁడన్ నినున్
గన నజ్ఞానుడ మూఢుడన్ జడుఁడ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం। తనగల్గం గరుణింపవే దయను నిదానుండనై యు
ర్వీలో। ననుదు నిన్ను దలంచుచు న్మదిని రామా ౨౫

మ తెలియన్ లేరు మహాత్మ నిన్ను మునులున్ దేవేంద్ర
రుద్రాదులే, వలనన్ నీపదపద్మముల్ దలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరొ ననున్
వీక్షించి రక్షింపు నే, మలినస్వాంతుడగాను దాసుడను
రామా జానకీనాయకా ౨౬

శా శ్రీనారాయణ రామచంద్ర కరుణాసింధుండగోపాలకా।
నీ నామామృతసారమీయగదవే నీపాదభృత్యుడనై
నానాపాపచయంబు బాదుదు గానన్ మోక్షంబీయం
గదే। మానాధా శరణంచు వేడితిని రామా ౨౭

మ గురువై దేవుడవై సనాతనుడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నుతుడవై కౌసల్యాపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచున్ నిత్యంబు నన్బ్రోవవే
మరుగుల్పెట్టకు నిన్నె నమ్మితిని రామా ౨౮

శా నాపాలన్ గృపగల్గి దొడ్డదొరవై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుడవై నన్నాచు దైవంబవై। న
పాప పహామూర్తివై సముడవై న పెన్నిధానంబవై
మాపాలన్ గరుణించి బ్రోవగదె రామా జానకీనాయకా ౫౯

మ ఘనసంసారపయోధిదాటుటకుమార్గంబేదియో వేగనే
గనగా జేయగదయ్య యింకెవరు నన్నావంగ నీవయ్య ని
న్నె నయంబున్ భజియింతునయ్యమరనీకాత్మ్యండ నేనయ్యనీ
మనసుంబెట్టగదయ్య నాగతికి రామా జానకీనాయకా ౬౦

మ అరిషడ్వర్గములన్ జయించిసుఖినై యాత్మన్ నినున్ గొల్చినా
దురితంబుల్ హరియించితిన్ సకలదుర్దోషంబులన్ బాసితిన్
హరినీదానుడనైతి నింక మది నీధ్యానంబుగావింతు క్ర
మ్మరజన్మంబులనొందకుండగను రామా జానకీనాయకా

మ హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరునిం
వ్యాసునిన్, గరినిన్ భీష్ముని నారదున్ బలి శుకున్ ఘం
టాశ్రవున్ ద్రౌపదిన్, నరు బ్రహ్లాదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణాయంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా ౬౨

మ గతినీ వేయనినమ్మియుంటియిది యేగంటిన్ మరేచందముల్
మతిహీనుండనుగాన నేనెరుగ రామా నామన పద్మమం
దతికారుణ్యముతోడనిల్వగదె మోహాంధ్యంబులన్ బాసినే
మతిమంతుండను నాచునిన్ననుదు రామా జానకీనాయకా ౬౩

మ స్థిరతన్ ధ్యానము సేయుసన్మునులకుం జిత్తాబ్జభృంగంబునై।
పురుహూతాది సమస్తదేవతలకున్ బూజింపముఖ్యంబునై

పరగెన్ నీపదపంకజద్వితయమో పద్మాక్ష నీసాటిగా
మరియేదైవములేదు యెంచగను రామాజానకీనాయకా

శా రామా నీదయకేనుపాత్రుడను గారా వేగ నన్నావరా
నీమాయల్గనలేనురా దెలుపరా నేకేవభక్తుండరా । కా
మాంధుండనుగానురా నిజమురా కౌటిల్యమింకేలరా
మా మీదం గృప యుంచరా శరణు రామా జానకీ
నాయకా ౬౫

మ జననంబందియు వృద్ధిబొంది పిదపన్ సంసారకృత్యంబు
లం । దనియంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
తో। జనలోకంబుననీదుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదన్
మనసుంబట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
నాయకా ౬౬

మ హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్మున
న్ గరి మొర్రెట్లు వినంగనోపితివి గంగానందనుం
డట్లు నీ । శరణంబొచ్చిన నెట్లు బ్రోచితివి యాచందంబు
లట్లుండన । న్మదినిర్భంగిని జూడవచ్చునయ రామా
జానకీనాయకా ౬౭

మ తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాపుండనయ్యుండ
గా । దగునా కంసవిదారి నన్నువిడ నా తప్పేదియో
జెప్పుమా। పగలున్ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నావావం
బునన్ భక్తితో । మగుడన్ నాయెడ పంతమేమిటికి
రామా జానకీనాయకా ౬౮

మ జపముల్ సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరంగబోలెదు నే।
నుపవాసంబులనుండలేదు వినుమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే। నెప్పుడుఁ నాహృదయంబునఁ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యౌఘ భీ। మ పరాకేమిటికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా ౧౯

మ పతినీవే గతినీవె నాదొరవునై పాలించగానీవె నఁ। మతి
మంతుండగఁజేయ నీవె దయతో నన్నేలగానీవె న। న్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్మోండవున్నీవె నా।
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకీనాయకా ౨౦

శా పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబుఁ సల్పగానీవె నీ
గుట్టున్మాయలుగాన లేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేపు
లఁ। బట్టించేమియొన ర్చెచక్రధర నన్బాధించు పాపంబు
లఁ। మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా ౨౧

మ మనినేనొక్కటిగంటి భక్తుల యెడఁ మన్నించు చందంబునే।
వదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్లాదుం బలిఁ వ్యా
స ద్రౌపది నక్రూరు విభీషణుఁ విదురునిం బఖ్యాతిగా
గావవా। మదియందుఁనను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా ౨౨

మ ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుతకృష్టకీర్తిప్రభా।
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం।
పడి నీ పాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనై తింగదా।
మడియంజేయుము నాదుపాపములు రామా జానకీనా
యకా ౨౩

మ భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్ గొ
ల్వగా। భ్రమయే యొకకొటిగన్నవాడ నటులఁ పాత్రం

డనై యుండెదవ్ । సమబుద్ధిన్ నిను వేడెదన్ మనమునన్
సంతోషినై యుందు నా । మమతల్దీర్పఁగ నీవ యింకెవ
రు రామా జానకీనాయకా ౭౪

మ దిననాథాయుతకోటితేః దివిజాదిత్యాదిసంస్తుత్యస ।
స్మునిచిత్తాబ్జనివాసభక్తజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా
నిను నే నెప్పుడు రామరామ యనుచున్ నీయందు సద్భక్తితో ।
మనమందుం భజియింతు గావఁగదె రామా జానకీనాయకా
౭౫

మ సిరికిన్ భర్తవునై సురాధిపులకున్ సేవింప దైవంబవై । హర
బ్రహ్మాదు లెఱుంగరాని బహుమాయాత్ముండవై నీవు యీ ।
ధరణిం బుట్టుచు దుష్టులం దునుముచున్ ధర్మంబులం నిల్పు
చున్ । మరియాశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా ౭౬

శా కంటిన్ నీపదపద్మము ల్మనములో ఖండించితిన్ పాప
ముల్ । వింటిన్ నీసుచరిత్రముల్ముదముతో వైరిన్ విడం
గొట్టితిన్ । బంటన్ నిన్ను మనంబునం దలచుచుం ।
భావించి మేల్గాంచుచుం । మంటి న్నీదయ జెప్పగా వశమె
రామా జానకీనాయకా ౭౭

మ వరగర్వంబున నష్టదిక్పతులనున్ వంచించి కైలాసమున్ ।
గరముల్సాచియునెత్తినట్టి ప్రబలున్ గర్వాంధునిన్ రావ
ణున్ । సురసంఘంబులు మెచ్చ ద్రుంచితివి నీశౌర్యత్వమున్
బల్కఁగా । మఱి బ్రహ్మాదులకైన జొప్పడున రామా జా
నకీనాయకా ౭౮

మ. అతిభక్తిన్ నిను నెంతగానుతులు నాయాత్మన్ దగన్ జేయగా। మతినింబెట్టవు యేమియంచనవు నమ్మన్ లేవ నాయందునన్। గతినీవేయని యంటిగా పెయెపుడున్ గారుణ్యమున్ గల్గి నా। మతిలో నిల్చి కృతార్థుఁజేయగదె రామా జానకీనాయకా ౭౯

శా. శ్రీరామాంభోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం। గారాకార సుమేరుధీరగిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం। దారాంభోధిసుతాత్మదార, పరతత్త్వాధార నీకీధరన్। మారారి వ్యారిక నీవెక ర్తవయ రామా జానకీ నాయకా ౮౦

మ. వనజాతప్రభవామరేంద్రనుత దేహా సర్వభూతాదిరా। ద్వనకోదండవిఖండనా! సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా। ఎనవే సూర్యజనావనా యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁగా। మనసంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీనాయకా ౮౧

మ. ఇక నే నెట్లునిందలంతు హరి నన్నివేమిగా జేసెదో। యొక మార్గంబిడియుంచు జెప్పదగదే యోదేవ నీదాసుడన్। అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరుణాత్మా నీవెనాదిక్కయా। మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీనాయకా ౮౨

మ. మధురంబుల్ విడి చేదుగోరుకరశన్ మర్త్యావళుల్ వెఱ్ఱులై। వృథ దైవంబులగొల్చుటేమి ఫలమో వేమారు నిర్వేదగా। నధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా నీవె దైవంబవో మధువైరీ యికమాటలేమిటికి రామా జానకీ నాయకా ౮౩

మ కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యిల్లాలు
స ద్ఘవతి స్రష్టియొనర్చువాఁడు సుతుఁడున్ తద్దేవతల్
భృత్యులున్ । మునులున్ భక్తులు శౌరి మిత్రుఁడనగా
ముఖ్యుండవై కర్తవై । మనసావ్వన్ ప్రభువై నటింతువ
య రామా జానకీ నాయకా ౮౪

మ సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శోభిల్లి దైత్యే
శులున్ । వ్యథజెందన్ సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
పీయూషమ । త్వధికంబొప్పగఁబోసి రాక్షసుల గర్వా
టోపముల్ మాన్పవే। మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
రామా జానకీనాయకా ౮౫

శా నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరమా నే యేరికిన్ ధాత్రిపై
వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికీవే మాపవే రూపమున్
యేరూపంబనిరూఢలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
యో। మారారినుతయంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీ
నాయకా ౮౬

మ కరిపట్ణంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా ।
కురురా జొద్దను ధర్మరాజువలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్ప
నన్ । చెరుపుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చేష్టలలంపన్
సభన్ । మరినియద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
నాయకా ౮౭

మ అరయన్ పార్వతిప్రాణనాథునకుమస్త్రాగ్రంబునన్ రత్నమై
వరమానిశ్వరభక్తబృందమునకున్ భాసిల్లుమోహాంకమై
గరిమన్ సాయకశాయికింజననియై యొగన్పించుమున్నేటికిన్
మరిపుట్టిలగు నంఘ్రులం దలతు రామా జానకీనాయకా

మ. పతినీవేయని నీకునామపరనన్ బాటించి దత్సారముం
సతతంబున్ రుచిపుట్టజెప్పను నాసంకల్పము దీర్పుమీ
స్తుతులున్ మిక్కిలిచేయనేర నెపుడున్ నోరూరమీకీర్తనల్
మతినిల్పను ఒరిఁచుచుండెదను రామా ౮౯

మ. హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్ననన్ జేసెదన్
నెరినాకష్టములెన్నడున్ దరుగునో నేనెట్లునిన్గాంతునో
కరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మరకే నెప్పుడు నీకు మ్రొక్కెదను రామా జానకీనాయకా

మ. హరి శ్రీకృష్ణ ముకుంద చక్రధర కంసారాతి వైకుంఠమం
దిర గోపాలక నందనందన రమాధిష్ఠానలోకేశ్వరీ
శ్వరగోవింద మురారి శౌరియనుచున్ భక్తిన్ నినుంగొల్చినీ
చరణంజొచ్చితినయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా

మ. ఖరుని ద్రుంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియౌ రా
వణున్ । శిరంజాలంబులపాలుజేసి త్రిశిరున్ శాసించి దైత్యా
ళినం దగ దున్మాడియు లోకము న్ముదమునొందంజేసి
తీవే దా । మరుపుల్ రావు భవత్ప్రతాపములు రామా
జానకీనాయకా ౯౨

మ. ఇక నెన్నింటికి నిన్ను నేవదల నాయిచ్ఛన్ దయాళుండవై
అకలంకుండను నీకుభక్తుడను నీయాత్మన్ సదాగొల్చెదన్
శుకభంగిన్ గృపగల్గి నిశ్చలత నన్నుం గాచి రక్షింపవే
మకరింద్రుంచి కరీంద్రుగాచుక్రియ రామా జా ౯౩

మ. అదితీనందనులున్ విధాత మునులయ్యామ్నాయముల్
రుద్రుడున్ । విదితంబొప్పగ గానలేరనగ నిన్వేడంగ నా

శక్యమే। చదువ్రత్నేను మానవాధముడ నాశక్త్యానుసా
రంబుగా మదిలో నెప్పుడు గొల్చుచుండెదను రామా జా

మ కరి నేలాగున గాచినావు ధృవు కాంక్షల్ దీర్పు టెబ్బంగి యో
నరు వాంఛావళి నెట్లొసంగితొ బలిన్ నాడెట్లు రక్షించితో
యెరుగన్ శ్రద్ధయన్నాయి నాయెడను నీవిట్లున్ విచారించుటల్
మదినిం గాదరణంబు నేకునికి రామా జానకీనాయకా ౯౫

మ అహితల్పా ఖగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగ
రా। తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తుత్యా జగద్రక్ష
కా। విహగేంద్రధ్వజ చక్రహస్త వరదా విప్రాళిసంసేవితా
మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుడ రామా జానకీనాయకా ౯౬

మ అధికాశ్చర్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాళియంబుధి
బంధించుట లంకను జచుటయుం పూర్వాసురాధీశులం।
పృథివిం గూల్చుట వాక్యమై నిటులే వృద్ధ్యాశులుం
జేసిరే। మధువిధ్వంస మహాత్మ నీకెతగు రామా జానకీ
నాయకా

౯౭

మ కమలేశా వనమాలి కృష్ణ హరి లోకారాధ్య శ్రీరాఘవా
కమలద్వేషణ కోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయు
గ్మము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమా నన్ను
రక్షింపనా। మమతల్ దీర్పుము నీకటాక్షమున రామా
జానకీనాయకా

౯౮

మ కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గన్ లేదనీరూపు నా
పలుకుల్ యేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు
భ। క్తులయందున్ వలపక్షముల్దగునె నాకోరెక్కల్ ప్ర

సాధించి ని । ర్మలచిత్తంబున నన్నుఁగాచకొను రామా
జానకీనాయకా ౯౯

శా ఏనైతే నిను నమ్మినాఁడ నిక నన్నేలాగునన్ గాచెదో ।
నేనెవ్వారిఁదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ ।
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముం జేసెదన్ ।
మానారీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయక

శా అయ్యా రాఘవరామచంద్ర రఘువంశాంభోధిశీతాంశునా
మయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్మింపయున్ బ్రోవ
నీ । వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నుఁ యే । మయ్యా నాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా ౧౦౧

మ పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు మహాభవ్యప్రకాశుండ
వై । కదనక్షోణిని రావణాద్యసురులంఖండించు వీరుండ
వై । మదిలో నిన్నుఁదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై । మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా ౧౦౨

ఉ సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియముచే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ । మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దిం జేర్చి యో । పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనై యుంటి సద్భక్తితోడన్ ననుగావుమీదయను రామా
జానకీనాయకా ౧౦౩

శా శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాక్షలోకేశ్వరా

వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
మారుంబల్కక యిమ్ము సద్గతిని రామా జా ౧౦౪

శా రావే నారదపన్నుత రఘువరా రావే జగన్నాయకా
రావే నివనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుం గావవే
రావే నీకు నమస్కరింతు నెప్పుడుం రావే దయాసాగరా
మావెన్నుండవు నిన్నె నమ్మితిని రామా జానకీనాయకా

శా నేనీదాసుడనైతి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
ల్గానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్గావం దయాదృష్టిచే
శ్రీనాథా ననునేలవయ్య వరదా చిద్రూపసర్వేశ నా
మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా

మ అనిశంబున్ భవదీయనామచరితంబైనట్టి యీపద్యము
ల్వినినన్ వ్రాసిన బల్కినన్ దురితముల్విధ్వంసమైపోయి
శో। భనసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం బ్రాప్తించు
నెవ్వారికిన్। మనమందుం దృఢబుద్ధినిన్ దలప రామా

మ ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండ
న। జనదన్ మాటురి వెంకటాఖ్యుడ కవుల్ సంతుష్టులై
మెచ్చగా। ననఘా నే రచియించితిన్ శతక మిట్లత్యంత
భక్తిన్ దగన్। మనసొప్పన్ భవదంకితంబుగను రామా
జానకీనాయకా ౧౦౮

